

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/884/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112236274
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4112236274.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., Q. D. XXX/XX, za časti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený advocatius, s.r.o., so sídlom Bratislava, Palackého 12, IČO: 36 868 752, o zaplatenie sumy 1.059,39 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 17C/49/2013-60 zo dňa 27. januára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.095,39 eura s príslušenstvom zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 39, § 40 ods. 1, § 110 ods. 1 veta druhá, § 451 ods. 2, § 544 ods. 1, 2 § 588 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. r), § 7 ods. 1, 2, zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu (GE Money, a.s.) uzavrel so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere číslo 1018832547 dňa 12.9.2001, na základe ktorej žalovaná mohla čerpať peňažné prostriedky na nákup tovaru platobnou kartou a to do výšky úverového rámca 331,94 eura, pričom tento úver sa zaviazala splácať po 16,60 eura mesačne, počnúc prvou splátkou 12.10.2001 vždy do 12-teho dňa v mesiaci. Dňa 10.11.2007 bol daný súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere číslo 1882953132 na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec v celkovej výške 995,81 eura, ktorý sa zaviazala splácať po 16,60 eura mesačne vždy 12-stemu dňu v mesiaci. Žalobca a žalovaná dňa 02.11.2011 uzatvorili dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v zmysel ktorej žalovaná v bode 2 odporkyňa uznala záväzok, čo do právneho dôvodu a výšky, pričom dlh bol vo výške 993,06 eura a náklady vo výške 150 eura. Súd prvého stupňa ako predbežnú otázku skúmal platnosť uznania dlhu zo dňa 2.11.2011. Podľa názoru súdu uznanie dlhu nie je platným právnym úkonom, keďže ide o právny úkon, ktorý obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom v zmysle § 4 ods. 8, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Bol toho názoru, že úmyslom žalobcu bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovanej ako spotrebiteľa. Takéto konania žalobcu vyhodnotil ako nekalú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v Z.z. Zohľadnil aj okolnosti uzatvárania dohody, kedy žalobca navštívil žalovanú doma, poverený pracovník žalobcu jej kázal vyjsť von pred bránu, zobral si od nej občiansky preukaz, čím využil neskúsenosť a moment prekvapenia žalovanej a uzavrel s ňou právny úkon, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu, prieči sa dobrým mravom a preto je neplatný. Rovnako za nekalú praktiku posúdil aj postup právneho predchodcu žalobcu, pokiaľ išlo o uzatvorenie revolvingovej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená tak, že právny predchodca v zmluve o úvere na nákup tovaru č. 01000087 vopred vnútil žalovanej aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj

pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. V danom prípade absentuje uzatvorenie osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001. SÚHLAS právneho predchodcu žalobcu s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou a ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute. Z uvedeného dôvodu plnenie, ktorá má žalovaná vrátiť, môže žalobca uplatňovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to, že žalovanej bola poskytnutá suma 995,82 eura, z ktorej vyčerpala sumu 1101,15 eur a uhradila sumu 49,79 eur a to dňa 13.1.2009, odkedy začala plynúť dvojiročná premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia, súd dospel k záveru, že posledným dňom na uplatnenie práva bol deň 12.1.2011 a preto k dohode o uznaní dlhu došlo až dňa 2.11.2011, t.j. po uplynutí lehoty na uplatnenie si práva. Z uvedených dôvodov súd pre dôvodne vznesenú námietku premlčania nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupoval v prospech žalovanej, ktorá mala v konaní plný procesný úspech, priznal náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 71,37 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej) a 2 režijné paušály z toho jeden za rok 2012 vo výške 7,63 eura a druhý za rok 2013 vo výške 7,81 eura, spolu v sume 189,82 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok zrušiť. Namietal, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 OSP, keďže odpor proti platobnému rozkazu podal vedľajší účastník. Žalobca považoval na prihladnutie odporu vedľajším účastníkom zo strany súdu za v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ktorý konštatoval, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu. Z dôvodu hospodárnosti nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k dôvodom zamietnutia nároku. Záverom si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaná a vedľajší účastník sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je treba podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušiť.

Podľa § 172 ods. 1 OSP, súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočítania odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 1 OSP, platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 OSP, ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 174 ods. 3 OSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c) neoprávnenou osobou.

Platobný rozkaz súd vydáva v skrátenej konaní (v tzv. rozkaznom konaní), z čoho vyplýva, že skutkový stav veci pred jeho vydaním sa nezisťuje v takom rozsahu, ako pred vydaním iného rozhodnutia vo veci samej, teda ako pred vydaním rozsudku, resp. uznesenia, čím sa platobný rozkaz odlišuje od týchto druhov súdnych rozhodnutí. V platobnom rozkaze súd uloží odporcovi povinnosť, aby do pätnástich dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi tak uplatnenú pohľadávku, ako aj trovy

konania, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor, a to na tom súde, ktorý ho vydal. Platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Zabrániť tomu, aby u platobného rozkazu nastali účinky právoplatného rozsudku, možno podľa zákona včasným podaním zdôvodneného odporu v zákonnej lehote 15 dní, počítanej od doručenia platobného rozkazu. Legitimovaným na podanie odporu je odporca, a na základe udeleného splnomocnenia aj jeho splnomocnený zástupca.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.10.2012 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.095,39 eura spolu s príslušenstvom. Platobným rozkazom zo dňa 26.10.2012 platobný rozkaz č.k. 19RO/457/2012-25, ktorým bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.095,39 eur spolu s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 213,83 eur a s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 903,06 eur, počnúc od 18.2.2009 až do zaplatenia ako aj náhradu trov konania. Zároveň poučil žalovanú o tom, že uznesením odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej a neoprávnenou osobou (§ 174 ods. 3 OSP). Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.12.2012 (č.l. 30 spisu) oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, v zastúpení advocatus, s.r.o., so sídlom Bratislava, Palackého 12, IČO: 36 868 752. Žalovaná platobný rozkaz prevzala dňa 21.02.2013 do vlastných rúk, z čoho vyplýva, že lehota na podanie odporu jej začala plynúť dňa 22.02.2013 a uplynula dňom 08.03.2013, pričom žalovaná proti platobnému rozkazu odpor nepodala. Platobný rozkaz bol doručený vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej dňa 16. 07. 2013, ktorý proti nemu podal odpor písomným podaním zo dňa 31.07.2013 (č.l. 30 spisu). Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.01.2014, na ktorom vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) osobitným predpisom je napríklad aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník má v zásade v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, ktoré v súdnom konaní podporuje. Koná však iba sám za seba. Jeho postavenie nie je úplne rovnaké ako postavenie hlavného účastníka konania, pretože vedľajší účastník je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom právnom poriadku je kogentnou úpravou a účastníci konania môžu v občianskom súdnom konaní robiť také úkony, ktoré im táto úprava dovoľuje. V skrátenom konaní t.j. v konaní o vydanie platobného rozkazu právna úprava obsiahnutá v Občianskom súdnom poriadku neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu (na rozdiel od práva podať odvolanie, ktoré právna úprava vedľajšiemu účastníkovi za splnenia zákonných podmienok priznáva). Občiansky súdny poriadok výslovne ustanovuje prípad, kedy dôjde k zrušeniu platobného rozkazu, a to iba za predpokladu, že odporca včas podá odpor s odvodnením vo veci samej (§ 174 ods. 2 prvá veta OSP). Z uvedeného vyplýva, že právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu, a preto pokiaľ v zákonnej lehote odporca nepodal odpor proti platobnému rozkazu, tento nadobudol účinky právoplatného rozsudku.

Odvolací súd dodáva, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako právo podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu, pretože Občiansky súdny poriadok priamo predpokladá, že sa za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník a za podmienok uvedených v ust. § 201 druhá veta OSP dokonca aj proti vôli hlavného účastníka konania.

V danej veci odporkyňa proti platobnému rozkazu odpor nepodala. K zrušeniu platobného rozkazu ako je už vyššie uvedené v zmysle ust. § 174 ods. 2 OSP dôjde len vtedy, ak odporkyňa včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej, súd prvého stupňa preto nesprávne postupoval, keď po podaní odporu proti platobnému rozkazu iba vedľajším účastníkom na strane odporkyne, vec prejednal a rozhodol napadnutým rozsudkom. Podľa názoru odvolacieho súdu kogentné ust. § 174 ods. 2 OSP nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporkyňa odpor v zákonom stanovenej lehote nepodala môže tak urobiť vedľajší účastník, ktorému plynie samostatná lehota na podanie odporu (od doručenia platobného rozkazu). Z tohto pohľadu je treba uviesť, že účastníci občianskoprávneho konania a teda aj vedľajší účastník majú iba tie práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci bolo o uplatnenej pohľadávke žalobcu právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom č.k. 19RO/457/2012-25 zo dňa 26.10.2012, pretože žalovaná proti platobnému rozkazu odpor nepodala. Súd prvého stupňa napriek tomu však vo veci pojednával a rozhodol napadnutým rozsudkom. Za danej situácie, keď žalovaná nepodala odpor proti platobnému rozkazu, ale odpor podal iba vedľajší účastník na strane žalovanej, nemohol súd prvého stupňa znova vo veci samej konať, keďže platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd vychádzajúc z toho, že platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v celom rozsahu zrušiť, keďže dôvody na vydanie takéhoto rozhodnutia neexistovali. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.